

Elżbieta Choińska-Bochdan

Gniew, woj. gdańskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 12, 294-295

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dwóch faz nabrzeża wydobyto fragmenty ceramiki z XI i XII wieku. Z tego też czasu może pochodzić żelazna siekierka, służąca do precyzyjniejszej obróbki drewna oraz przedmioty takie jak żelazny sztylet, kabiak i ucho od drewnianego wiadra oraz gwoździe kowalskiej roboty.

Na dwóch odcinkach - A3 i B3/4 oraz w głębi wybranego wypełniska drewnianej studni odsłonięto calec na głębokości 2,30-2,35 m poniżej poziomu morza. Stwierdzenie calca na tych głębokościach potwierdzają uprzednio przeprowadzone przez "Geoprojekt" UM w Szczecinie, wiercenia geologiczne. Ostatni sezon wykopaliskowy pozwolił również na uchwycenie ówczesnej linii brzegowej Odry.

W ostatniej chwili zakończenia badań odsłonięto zachowaną na głębokości 3,5 m średniowieczną, drewnianą studnię, na dnie której znaleziono zespół interesujących zabytków z połowy XIV wieku.

W porozumieniu z Kierownictwem Zakładu Archeologii Nadodrza IHKM PAN i Dyrekcją Muzeum Narodowego w Szczecinie, postanowiono wydobyć najlepiej zachowane konstrukcje nabrzeża i średniowiecznej drewnianej studni z przeznaczeniem na ekspozycję muzealną w gotyckim ratuszu - siedzible Muzeum Historii Miasta Szczecina, Oddziału Muzeum Narodowego w Szczecinie.

Pełne dokumentacja terenowa z zabytkami ruchomymi, znajduje się w Pracowni Archeologicznej ZAN IHKM PAN w Szczecinie, ul. Kuśnierska 12/13.

Badania zakończono.

Uzupełnienia sezonu 1977

GNIIEW
woj. gdańskie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Elżbieta Choińska-Bochdan. Finansował Urząd Miasta i Gminy Gniew. Trzeci sezon badań. Miasto z XIII/ XIV - XVII wieku.

Badania wykopaliskowe prowadzono przy ul. Dolny Podmur w okolicy domu nr 31, w obrębie 3-ch wykopów /VIII-X/ o łącznej powierzchni 40 m². Wykopy VIII i IX wyeksplorowano do calca na głębokość 3 m, a wykop X tylko do głębokości 1,40 m. Wykopy zostały wytyczone pomiędzy cmentarzem kościelnym a średniowiecznym murem miejskim - na osi E-W, prostopadle do muru, poprzez ulicę z wyłączeniem chodnika.

W wykopie VIII eksplorację i obserwację warstw utrudniała ciekąca z profilu woda podskórna zalewająca i niszcząca laste warstwy. W stratygrafii wykopu łącznie z calcem wyróżniono 14 warstw; 5 górnych, to "rozbiórkowe", przemieszane z gruzem ceglany, a VI do X to zniwelowane pokłady spieczonej gliny oraz rozlasowanego i stwardniałego węgla, związane z pożarem domostwa /warstwa XI/ uchwyconego na głębokości 1,80 m fragmentarycznie w dolnej partii /wymiały: 1,50 x 4,30 m/. Zły stan zachowania drewna uniemożliwił dokładne odczytanie konstrukcji. Odkryto pozostałości dwóch legarów leżących pod kątem prostym, do których po wewnętrznej stronie przylegały pionowo wbite deski, szalujące, zachowane do wysokości 50 cm.

W obrębie domostwa, uchwycono pod profilem północnym fragment skrzyni drewnianej o wymiarach 1,27 x 0,56 m, wypełnionej nawozem świńskim. Ponad skrzynią zachowały się ślady desek leżących schod Na wysokości skrzyni zalegała warstwa /XII/ gliniasta z nawozem i włórami drzewnymi. Ostatni poziom osadniczy /w-wa XIII/ był reprezentowany przez warstwę piaszczysto-gliniastą z nielicznym rozlasowanym węglem drzewnym. Materiał zabytkowy w postaci ceramiki silnie obtaczanej stalowo-szarej, fragmentów nielicznych przedmiotów żelaznych, skór i kości zwierzęcych, pozwala datować roboczo odkryty obiekt na koniec XIII lub początek XIV wieku.

W wykopie IX uchwycono zbliżony układ stratygraficzny z fragmentami pionowych pali pochodzących przypuszczalnie z konstrukcji ciągnącej się pod chodnikiem ulicy.

W wykopie X, biegnącym przez jezdnię ulicy i dalej przez trawnik aż do muru, odkryto pod przemieszany warstwami niwelacyjnymi na głębokości 1,30 m bruk kamienny z rynsztokiem. Ciągnął się on pod murem, odsunięty od dzisiejszego ciągu ulicy. Na tej warstwie eksplorację przerwano.

Wstępnie bruk datuje się na XV-XVI wiek.

Zabytki znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania są kontynuowane.

JUSZKOWO, gm. Pruszcz Gdański
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Obiekt wielokulturowy: cmentarzysko płaskie kultury lużyckiej z okresu Hallstatt C, osada otwarta ze starszego okresu wpływów rzymskich, wczesnośredniowiecznego /XI-XIII wiek/ i średniowiecznego /XIV-XV wiek/.